

belangstelling drie weken onder dienst worden gehaald. In die vijf dagen is ook nog wel tijd voor een paar dagen practische oefeningen. (Bij de tegenwoordige cussussen bepaalt de practijk zich ook tot twee dagen). Bovendien zou het denkbeeld van SCHUT, schriftelijke cursussen, toch nog overwogen kunnen worden.

De hoofdfout zit niet, waar generaal SCHRIJVER die aanwijst in de laatste alinea van zijn stuk, maar daarin, wat ik vroeger reeds dikwijls heb opgemerkt (mijn vader en broer zijn beiden officier), dat de militaire autoriteiten weinig begrip hebben van den socialen toestand en het „burger“-werk van hun personeel en daarom ook de gevolgen van hun maatregelen niet kunnen berekenen. De inspecteur begrijpt blijkbaar niet, wat het beteekent voor een practicus, die in de wintermaanden meestal werkt van 8 tot 6, door elkaar ééns per week 's nachts er uit moet, dan nog heeft bestuursfunctie's van Witte Kruis enz., een artsenkursus volgt, om geregeld ééns in de veertien dagen een avond er uit te moeten. De cursus moet nog goed gevolgd worden ook, anders volgt als straf, indeeling bij groep C. Dus als ik cursus heb over militaire zaken, dan moet ik dit als zóó belangrijk beschouwen, dat ik er een kraamvrouw of zieke voor laat liggen.

Daar door deze regeling ruim 600 artsen getroffen worden, ongeveer een zesde deel van de Nederlandsche artsen, is het, dunkt mij, wel een taak voor de Maatschappij deze zaak ter hand te nemen.

Nieuw Vennep, 15 November 1925.

W. G. SCHREUDER.

HET TANDHEELKUNDIG INSTITUUT VAN DEN HEER MERTENS.

In den jaargang 1921 (II, bldz. 913) heb ik melding gemaakt van de wijze, waarop, volgens een beschrijving in het *Tijdschrift voor Tandheelkunde*, door den heer A. MERTENS te 's-Gravenhage gepoogd werd, aan het door hem opgerichte tandheelkundig instituut bekendheid en toeloop te verschaffen. Om redenen, die voor hem van gewicht zijn, wenscht de heer MERTENS hierop thans nog terug te komen. Hoewel hij sommige vormen van reclame, in de mededeeling genoemd, als werkelijk toegepast toegeeft — zijn opvattingen op dit punt wijken van de meer algemeene inzichten af —, verzekert hij, dat de gegeven voorstelling, zonder — op één te noemen uitzondering na — bepaald onwaar te zijn, een onjuist denkbeeld geeft omtrent de werkelijkheid. *Onwaar* verklaart hij de mededeeling bovenaan bldz. 914, dat in het gebouw de namen prijkten van medewerkers, die niet of niet meer aan de instelling verbonden waren, en wat daar verder volgt.

De heer MERTENS stelde er prijs op, dat ook dit door de lezers van dit *Tijdschrift* zou worden vernomen, en ik acht mij verplicht, aan dezen wensch gevolg te geven, te meer, omdat ik mij er van heb overtuigd, dat dit voor hem van overwegend belang is.

Amsterdam, 16 November 1925.

H. PINKHOF.

DE A. M. I. T.

In mijn ingezonden uiteenzetting over de A. M. I. T. (*Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, 14 November j.l.), zijn storende fouten geslopen. Ik vrees, dat het corrigeerende potlood er meer schuld aan zal hebben dan de zetter.

De A. M. I. T. is niet voor „minvermogenden" maar voor *mindervermogenden*. Wel is dit geen door DE VRIES en TE WINKEL gewettigde term, maar het is door spraakgebruik onder ons een begrip geworden.

Verder is dr. DE RUYTER MAYER geen „arts in Zwitserland en gediplomeerd tandarts", maar „arts en Eedgen. *Zwitserisch tandarts*". Hij is een Nederlandsch arts, maar deed zijn tandartsexamen in Zwitserland. En ik bedoelde opzettelijk de toevoeging „Eedgenootschappelijk Zwitsersch", omdat niet elk diploma van gelijke waarde is. Zooals er ook een duidelijk verschil bestaat tusschen een tandarts, die zich noemt Doctor dental surgery (D. D. S.) of eenvoudig Amerikaansch tandarts.

Amsterdam, 15 November 1925.

TH. HAMMES.